

Prima instanță: judecătoria Criuleni (jud. A. Cazacliu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Pruteanu, A. Gavrilița, L. Popova)

DECIZIE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței

Judecători:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva

Mariana Pitic

Oleg Sternioală

examinînd recursul declarat de Vasile Guzun împotriva deciziei din 09 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Guzun împotriva lui Victor Bajora cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

c o n s t a t ă:

La data de 23 octombrie 2013, Vasile Guzun s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Victor Bajora solicitînd încasarea prejudiciului material în mărime de 909,45 lei și prejudiciul moral în sumă de 50000 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la data de 27 iunie 2011 în privința lui Victor Bajora a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție, în baza art. 78 alin.(1) Cod contravențional, conform căruia Victor Bajora a fost sancționat cu o amendă în mărime de 20 unități convenționale.

Prin hotărîrea din 02 noiembrie 2012 a judecătoriei Criuleni, menținută prin decizia din 13 decembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins contestația depusă de Victor Bajora împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei Comisariatului de Poliție raionul Criuleni din 27 iunie 2011.

Menționează că, pîrîtul Victor Bajora a fost sancționat pentru că la data de 19 iunie 2011 în sat. Măgdăcești, rl Criuleni, i-a aplicat lovituri cu pumnii și picioarele peste corp, cauzîndu-i vătămări corporale ușoare cu dereglarea de scurtă durată a sănătății.

Indică că, la data de 20 iunie 2011 s-a adresat medicului de familie care i-a eliberat certificat de concediul medical, stabilind diagnosticul traumă acută cranio-cerebrală și comoție cerebrală. În perioada de la 20 iunie 2011 pînă la 05 iulie 2011 a beneficiat de tratament medical în regim ambulator, întrerupînd raporturile de muncă cu angajatorul.

Afirmă că, din cauza loviturilor primite ca urmare a acțiunilor ilegale ale pîrîtului, a suportat cheltuieli pentru procurarea medicamentelor, consultația medicilor în sumă de 592,20 lei, cheltuieli de deplasare la IMSP Spitalul raional Criuleni, judecătoria Criuleni, Curtea de Apel Chișinău în sumă de 300 lei, pentru corespondența expeditată instanțelor de judecată în sumă de 17,25 lei.

De asemenea, susține că i s-a adus un prejudiciu moral pe care îl estimează în suma de 50000 lei.

Prin hotărârea din 17 martie 2014 a judecătorei Criuleni s-a admis parțial acțiunea depusă de Vasile Guzun și s-a încasat de la Victor Bajora în beneficiul lui Vasile Guzun suma de 5909,45 lei, constituită din prejudiciul material în sumă de 909,45 lei și prejudiciul moral în sumă de 5000 lei.

Prin decizia din 21 mai 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea de apel depusă de Victor Bajora și s-a casat integral hotărârea din 17 martie 2014 a judecătorei Criuleni și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Guzun împotriva lui Victor Bajora cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

Prin decizia din 28 octombrie 2015 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de avocatul Pavel Savițchi, în interesele lui Vasile Guzun și s-a casat decizia din 21 mai 2015 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea pricinii la rejudicare.

Prin decizia din 09 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea de apel depusă de Victor Bajora și s-a casat integral hotărârea din 17 martie 2014 a judecătorei Criuleni și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Guzun împotriva lui Victor Bajora cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

La data de 29 februarie 2016, Vasile Guzun a declarat recurs împotriva deciziei din 09 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu menținerea hotărârii primei instanțe și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 lei.

În susținerea recursului s-a invocat că instanța de apel a apreciat arbitrar probele, ceea ce a dus la soluționarea greșită a pricinii civile în speță.

În acest sens, a indicat că prin decizia agentului constatator al Comisariatului de Poliție rl Criuleni din 27 iunie 2011 Victor Bajora a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin.(1) Cod contravențional, pentru faptul că la data de 19 iunie 2011 i-a aplicat lovituri. Conform contestației înaintate, a solicitat recalificarea acțiunilor lui Victor Bajora din art. 78 alin.(1) Cod contravențional în art. 78 alin.(2) Cod contravențional, deoarece pentru restabilirea sănătății ca urmare a loviturilor aplicate, i-a fost prescris tratament de către medicul de familie, suportând cheltuieli pentru procurarea medicamentelor.

Susține că, instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin faptul că din fișa medicală a sa, rezultă că a fost diagnosticat cu traumă acută cranio-cerebrală cu contuzia țesuturilor moi ale feței și în regiunea cutiei toracice pe dreapta. Concomitent, i-a fost prescris tratament medicamentos, conform rețetei eliberate de medicul de familie, precum și efectuarea unor investigații clinice și de laborator: radiografia toracelui, consultarea medicului traumatolog și neurolog, din ce motiv a intrat în concediu medical la data de 20 iunie 2011.

Afirmă că, de medicii specialiști a fost diagnosticat cu comoție cerebrală, contuzia țesuturilor moi a cutiei toracice pe dreapta, cu angiopatie hipertensivă a retinei.

În opinia sa, în calitate de pacient nu era responsabil de a efectua careva rapoarte de expertiză medico legală pentru a verifica cu certitudine dacă se confirmă diagnoza comoție cerebrală stabilită de medicul de familie, traumatolog, neurolog și pe cale de

consecință a se vedea dacă este necesar să urmeze tratamentul medicamentos sau nu.

Referitor la constatările instanței de apel privind indicarea în certificatul de concediu medical nr.349730 din 20 iunie 2011 a codului J.45.3, menționează că aceasta este cu certitudine o eroare a codului maladiei admisa de medicul de familie. Or, același medic de familie în fișa medicală a descris deșfășurat că ultimul este diagnosticat cu traumă cranio cerebrală, fapt confirmat și de medicul traumatolog și neurolog.

Consideră că, constatările Raportului de expertiză medico-legală nr.440 din 22 noiembrie 2014, efectuat după trei ani de la incident, la cererea intimatului Victor Bajora, nu poate servi probă în respingerea cererii de chemare în judecată privind repararea prejudiciului material și moral cauzat în rezultatul acțiunilor ilegale ale intimatului Victor Bajora, doar din considerentul că, diagnosticul traumă cranio-cerebral acută stabilit de către medicul de familie, medicul neurolog și traumatolog nu este confirmat cu date clinice neurologice obiective.

Opinează că, intimatul Victor Bajora nu este exonerat de la recuperarea cheltuielilor materiale și morale suportate, din motiv că trauma cranio cerebrală acută nu este confirmată cu date clinice neurologice obiective, ținând cont că medicamentele prescrise de medici și procurate au avut ca efect restabilirea stării sănătății prejudiciată de intimatul Victor Bajora.

Relevă că, motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească își expune concluziile. Concomitent, instanțele judecătorești naționale sînt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sînt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărîre. În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, în caz contrar constituie o încălcare a art. 6 § 1 CEDO.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curtii de Apel Chișinău a fost adoptată la 09 decembrie 2015, iar Vasile Guzun a declarat recurs la data de 29 februarie 2016.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată părților la data de 23 decembrie 2015, conform scrisorii de însoțire (f.d.244), însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat de Vasile Guzun la data 29 februarie 2016, este în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 27 aprilie 2016 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecînd recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificînd legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Vasile Guzun și va casa decizia instanței de apel, cu remiterea pricinii la rejudecare, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească, pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu dispozițiile art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

În conformitate cu art. 241 alin.(5), (6) Cod de procedură civilă, în motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărîrii.

Or, în conformitate cu art. 373 alin. (1)-(4) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărîrii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărîrii în întregul ei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel din 09 decembrie 2015 a fost emisă cu încălcarea normelor de drept procedural care au dus la soluționarea eronată a pricinii, în următoarele circumstanțe.

Din materialele cauzei rezultă că prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 27 iunie 2011, întocmit de către Comisariatul de Poliție rl Criuleni în privința lui Bajora Victor Isidor în baza art. 78 alin.(1) Cod contravențional, rezultă că ultimul la data de 19 iunie 2011 ora 09:00 i-a aplicat lovituri cu mâinile și picioarele peste cap și

corp lui Guzun Vasile Leon. Astfel, provocându-i leziuni coporale fără prejudicierea sănătății (Vol.I, f.d.6).

Conform deciziei agentului constator din 27 iunie 2011, Bajora Victor Isidor a fost sancționat în baza art. 78 alin.(1) Cod contravențional, cu o amendă în mărime de 400 lei (Vol.I, f.d.6).

Prin hotărîrea din 12 martie 2012 a judecătorei Criuleni s-a admis contestația depusă de Victor Bajora și s-a respins contestația depusă de Vasile Guzun; s-a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Bajora Victor Isidor în baza art. 78 alin.(1) Cod contravențional și decizia agentului constator privind sancționarea lui Victor Bajora; s-a încetat procesul contravențional în privința lui Victor Bajora din lipsa faptei contravenționale prevăzute de art. 78 alin.(1) Cod contravențional (Vol.I, f.d.7-8).

Prin decizia din 20 iunie 2012 a Curții de Apel Chișinău s-a admis recursul declarat de Vasile Guzun și s-a casat hotărîrea din 12 martie 2012 a judecătorei Criuleni, cu remiterea pricinii la rejudecare (Vol.I, f.d.9).

Prin hotărîrea din 02 noiembrie 2012 a judecătorei Criuleni s-au respins contestațiile depuse de Victor Bajora și Vasile Guzun; s-a menținut procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Bajora Victor Isidor în baza art. 78 alin.(1) Cod contravențional și decizia agentului constator privind sancționarea lui Victor Bajora (Vol.I, f.d.11).

Prin decizia din 13 decembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău s-a respins recursul declarat de Victor Bajora și s-a menținut fără modificări hotărîrea din 02 noiembrie 2012 a judecătorei Criuleni (Vol.I, f.d.12).

În consecință, Vasile Guzun s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Victor Bajora, prin care a solicitat încasarea prejudiciului material în mărime de 909,45 lei și prejudiciul moral în sumă de 5000 lei (Vol.I, f.d.3-5).

Prin hotărîrea din 17 martie 2014 a judecătorei Criuleni s-a admis parțial acțiunea depusă de Vasile Guzun și s-a încasat de la Victor Bajora în beneficiul lui Vasile Guzun suma de 5909,45 lei, constituită din prejudiciul material în sumă de 909,45 lei și prejudiciul moral în sumă de 5000 lei (Vol.I, f.d.91, 100-101).

Prin decizia din 09 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea de apel depusă de Victor Bajora și s-a casat integral hotărîrea din 17 martie 2014 a judecătorei Criuleni și s-a pronunțat o nouă hotărîre prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Guzun împotriva lui Victor Bajora cu privire la repararea prejudiciului material și moral (Vol.I, f.d. 239-243).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel adoptînd soluția pe caz, expunîndu-se asupra netemeinciei acțiunii, nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate de reclamant în cererea de chemare în judecată, nu a dat apreciere tuturor probelor prezentate, limitîndu-se doar la reiterarea poziției și argumentelor pîrîtului.

Astfel, instanța de apel nu a elucidat toate circumstanțele pricinii, prin ce se impune concluzia de a fi casată decizia instanței de apel, cu remiterea pricinii la rejudecare.

Colegiul remarcă că, instanța de apel pronunțînd o hotărîre de respingere a acțiunii a admis ca probă raportul de expertiză medico legală conform căruia diagnosticul reclamantului nu se confirmă cu date clinice obiective. Ca urmare instanța de apel a

concluzionat că nu există legătură cauzală între fapta pîrîtului și prejudiciul cauzat reclamantului.

La acest capitol, Colegiul menționează că în susținerea cerințelor sale, reclamantul a adus ca probe nu doar certificatul medical și fișa bolnavului în care este indicat diagnosticul stabilit, ci și raportul de examinare medico legală întocmit la data de 20.06.2011 (f.d.151, vol.I). Instanța de apel, însă, s-a limitat doar la expunerea textului inserat în raportul de expertiză medico legală, fapt ce denotă o atitudine superficială de examinare a cauzei.

Colegiul indică că, întradevăr în raportul de expertiză medico legală, reținut ca probă de către instanța de apel, se concluzionează despre neconfirmarea diagnosticului „Comoție cerebrală” a reclamantului. În raportul de examinare medico legală, acest diagnostic nu este stabilit, însă se descriu alte leziuni corporale depistate la reclamant: excoriații, echimoze, edem.

Astfel, raportul de expertiză medico legală nu exclude raportul de examinare medico legală, doar infirmă diagnosticul stabilit în fișa bolnavului și buletinul medical.

Instanța de apel, a concluzionat despre netemeinicia acțiunii, însă, fără a se expune în privința acestui înscris - raportul de examinare medico legală.

De asemenea, Colegiul constată că, la înaintarea acțiunii reclamantul a invocat că este parte vătămată într-un proces contravențional, care s-a finalizat cu stabilirea vinovăției și sancționarea pîrîtului și respectiv este îndreptățit de a solicita recuperarea prejudiciului moral suferit.

În această ordine de idei, instanța de recurs notează că în cadrul ședinței de judecată la examinarea pricinii în prima instanță, reclamantul Vasile Guzun a susținut integral pretențiile înaintate atât la etapa explicațiilor (Vol.I, f.d.31), cât și la etapa susținerilor verbale (Vol.I, f.d.90), solicitînd încasarea prejudiciului material și moral.

Mai mult, Colegiul relevă că în cadrul instanței de apel la examinarea cererii de apel depuse de Victor Bajora, avocatul Pavel Savițchi - reprezentantul reclamantului Vasile Guzun a solicitat respingerea cererii de apel, cu menținerea hotărîrii primei instanțe, ceea ce denotă că partea reclamantă își susține pretențiile înaintate.

De asemenea, Colegiul reține că în cadrul soluționării pricinii, nu au fost adoptate careva acte de dispoziție, ce ar atesta renunțul reclamantului la pretenția privind încasarea prejudiciului moral.

Astfel, nu au fost stabilite careva temeiuri ce ar determina instanța ierarhic inferioară de a nu se expune asupra cerinței menționate, prin prisma argumentelor invocate de către reclamant.

Tot aici, Colegiul remarcă că însăși reiterarea de către instanța de apel a dispoziției art. 1422 alin.(1) Cod civil-repararea prejudiciului moral, nu presupune și expunerea asupra cerinței date, în condițiile cînd o careva motivare în raport cu circumstanțele pricinii în acest sens lipsește, or, instanța de apel a eludat acest aspect.

În această ordine de idei, Colegiul conchide că în lipsa unei motivări corespunzătoare, Vasile Guzun este lipsit de dreptul de a cunoaște motivul respingerii cerinței privind recuperarea prejudiciului moral, or, instanța de apel are obligația de a reflecta argumentele sale privind respingerea unor pretenții, probe, legile de care s-a călăuzit.

De asemenea, Colegiul decelează că rezultînd din prevederile art. 373 alin.(2) Cod de procedură civilă, enunțat supra, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile

juridice stabilite în hotărîrea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

La caz, Colegiul menționează obligația instanței de apel de a verifica legalitatea hotărîrii în întregul ei, independent de motivele apelului privind legalitatea hotărîrii primei instanțe, în conformitate cu art. 373 alin. (4) Cod de procedură civilă.

Totodată, Colegiul precizează că norma procedurală enunțată supra obligă instanța de apel de a verifica legalitatea soluției adoptate de prima instanță în raport cu pretențiile înaintate, circumstanțele de fapt și de drept invocate.

Mai mult, Colegiul remarcă că instanța de apel la adoptarea soluției pe caz, urma a concluziona sub aspectul temeiniciei/netemeiniciei pretenții privind recuperarea prejudiciului moral, rezultînd din circumstanțele pricinii constatate de instanța de judecată, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, dar nicidecum să se limiteze doar la reiterarea normei de drept material ce reglementează repararea prejudiciului moral.

În consecință, Colegiul reiterează că concluzia instanței de judecată trebuie să fie certă pentru ca justițiabilul să cunoască pentru care motiv i s-a respins pretenția dată, precum și să conțină expunerea argumentelor la respingerea unor probe, ceea ce la caz nu s-a îndeplinit.

Instanța de recurs remarcă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărîre motivată. Motivarea este o parte a hotărîrii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărîri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărîri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărîrea din 21 ianuarie 1999).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce în speță lipsește.

Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărîrea să fie motivată, justițiabilul avînd posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărîri, lipsa motivării unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufman vs. Belgia, 1986).

Astfel, instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărîre.

În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că s-a constatat o eroare judiciară, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa integral decizia instanței de apel și de a restitui prezenta pricină civilă la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Colegiul relevă că la rejudecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele enunțate supra, rezultând atât din pretențiile înaintate de Vasile Guzun, cât și din obiecțiile părții oponente în cererea de apel și probele în susținerea poziției fiecăruia. Caracterul peremptoriu al probelor ce formează concluzia instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu circumstanțele pricinii și normele de drept material aplicabile raportului litigios, instanța urmînd a se expune cert asupra fiecărei probe aduse de către parte, formulînd o concluzie certă.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. c) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Vasile Guzun.

Se casează integral decizia din 09 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Guzun împotriva lui Victor Bajora cu privire la repararea prejudiciului material și moral, cu remiterea pricinii la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadî

Tamara Chișca-Doneva

Mariana Pitic

Oleg Sternioală